Nro. 31.

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek dnia 16. Kwietnia 1813.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — Dnia 9. b. m. wyszedł z tąd pułk pieszy Straucha. Dnia 10go nadciągnął tu przechodzący pułk dragonów Gnesowicza. Dnia 11go przybył bataliion grenadyerów Purzella (z pułkow Beniowskiego i Spleniego); tegoż samego dnia wyszedł Sztab i ieden bataliion pułku pieszego Bellegarda, dnia zaś 12go wyszedł drugi bataliion tegoż pułku, a pułk pieszy Spleniego nadciągnął.

C. K. Wysoki Rząd Kraiowy Galicyyski wydał następuiące pismo okólne, które w rządowem tłómaczeniu umieszczamy:

Stosownie do naywyższego Patentu na dniu 31. Grudnia 1812 w celu wprowadzenia powszechnego podatku zarobkowego, wydanego, rozporządzono wysokim Dekretem Centralnéy skarbowéy Komissyi nadwornéy pod dniem 14. Stycznia r. b. zapadłym: 1) Każdy, kto się iakiém rzemiosłem, pracą lub iakimkolwiek przedsięwzięciem zysk przynoszącém, podatkowi zarobkowemu podług wyroku ustawy podlegaiącém zatrudnia, bądź to rzemiosło i t. p. iako wolne zatrudnienie uważanem, albo też tylko za poprzedniczém pozyskaniem prawa, w mieście lub na wsi, cechowo albo niecechowo wykonywaném będzie, iest obowiązany, w czternastu dniach po obwieszczeniu niniéyszego Okólnika, Deklaracyę na niestemplowanym papierze do Zwierzchności mieyscowéy podać, w któréy Imie i Nawisko, rodzay zatrudnienia, Professyi, Antrepryzy, mieysce mieszkania, i mieysce stałe wykonywania przedsięwziętego sposobu zarobkowania; w stanie zaś handlowym lub rękodzielnym, włożony do tego kapitał, nakoniec liczba pomocników i warsztatów, wyszczególnione bydź maią. 2) Zwierzchności mieyscowe maią te Deklaracye zbierać, i do Tabel, które podług załączonego Formularza ułożone bydź powinny, wciągnąć. W Rubrycę: „Uwagi Zwierzchności mieyscowéy" ma Zwierzchność wszystko to, co iéy iest wiadomo, i co do obiaśnienia podanéy Deklaracyi służyć może, wymienić 3) Duplikaty tych, wyżéy namienionym sposobem spisanych Tabel, powinny bydź półrocznie, drogą przyzwoitą do Gubernium przesyłane, podług których toż ilość podatku, od Zwierzchności mieyscowéy wyznaczoną, wymierzy; kartkę na podatek zarobkowy wygotuie; i takową Zwierzchności mieyscowey, dla zupełnego wypełnienia Tabeli i dla doręczenia stronom prześle, 4) Wszystkie kartki podatkowe maią bydź naydaléy w przeciągu trzech miesięcy, rachuiąc od dnia obwieszczenia, wydane; potém zaś nie może nikt żadném zatrudnieniem, podatkowi zarobkowemu ulegaiącém, chociażby i na nie prawo posiadał, bawić się, kto na takowe kwitu podatkowego nie wziął. 5) Przy nowych Antrepryzach potrzeba to rozróżnić, czyli one takowego zatrudnienia tyczą się, na które podług przepisów rzemieślniczych osobnego pozwolenia nie potrzeba, albo też takiego, do którego wykonania osobno udzielonéy wolności potrzeba; w pierwszym przypadku nie ma bydź więcéy nikomu rozpoczęcie iakowego zatrudnienia, od dnia obwieszczenia Patentu względem podatku zarobkowego wydanego, dozwolone, kto kwitu podatkowego nie otrzymał. Takowa więc osoba, ma w prośbie, do swoiéy Zwierzchności mieyscowéy podać się maiącéy, uczyniony wybór swego zatrudnienia donieść; wszystkie okoliczności, iakie w Deklaracyach Professyonistów już exystuiących zawiérać się powinny, wyszczególnić i o wydanie kartki podatkowéy p—

sić. Zwierzchność zaś mieyscowa ma Supplikanta ze wszystkiemi onego tyczącemi się okolicznościami do Tabeli Professyonistów wciągnąć, i wypisy iego tyczące się, do Gubernium przesłać; które podatek wymierzy, kartkę podatkową wygotuie, i w téy mierze tak, iak przy exystuiących iuż Professyonistach postąpi. W drugim przypadku potrzeba się względem udzielenia wolności całkiem podług Ustaw zachować. Jeżeli udzielenie prawa nastąpiło, to Rekurs może mieć mieysce albo też nie. W czasie do Rekursu wyznaczonym, albo, iak długo w istocie podany Rekurs rozpoznany nie iest, zostaie wygotowanie kartki podatkowéy wstrzymane; ieżeli zaś udzielenie wolności iest ważne, i moc prawną pozyskało, to ma Zwierzchność mieyscowa z mocy Urzędu, wydanie kartki podatkowéy, a to wyżéy wymienionym sposobem do skutku przyprowadzić. 6) Kwit podatkowy ma bydź na przyzwoitym papierze stemplowym wydany. W tych przypadkach, gdzie więcéy uczestników czyli towarzyszów do iednego zarobku należą, kwit podatkowy na imie Antrepryzy wydany będzie. Otrzymuiący kwit, ma na takowym własną ręką podpisać się, a ieżeli pisać nie umie, o podpisanie swoiego imienia przez pisarza, Zwierzchności mieyscowéy znaiomego, postarać się. 7) Terminy płacenia, w których podatek zarobkowy co rok oddawany bydź musi, są iuż w wyżéy namienionym naywyższym Patencie wyznaczone. Jednakże te terminy w roku 1813 podpadaią odmianie; gdyż piérwsza rata podatku, która iuż w miesiącu Styczniu przypadała, w dopiéro wspomnionym czasie antycypowana bydź nie może. Ustanawia się zatém, że piérwsza rata podatku zarobkowego za rok 1813, w Miesiącu Czerwcu, a druga rata w Miesiącu Sierpniu 1813 zapłacona bydź ma, i że przeto piérwsza rata z ostatnim dniem Czerwca, a druga z ostatnim Sierpnia uiszczona bydź powinna. 8) Ninieysze Rozporządzenie nie ma się tymczasowo aż do dalszego ustanowienia, do tuteyszo-kraiowego żydowstwa rozciągać. Dla udzielenia mocy prawnéy wszystkim, w ninieyszym Okólniku zawieraiącym się przepisóm, następuiące kary są ustanowione: *a*) Kto żądaną Deklaracyę w wyznaczonym terminie podać zaniedba, ten złożeniem czwartéy części podatku całorocznego, wymierzyć się maiącego, ukarany bydź powinien. *b*) Kto Deklaracyę nierzetelnie poda, ten, gdy mu to dowiedziono będzie, zapłaceniem całorocznego podatku, iaki ón oddawać będzie musiał, ukaranym zostanie. Kary maią bydź zawsze przez Zwierzchność mieyscową wyznaczone, a darowanie tych, albo umnieyszenie, może tylko od Gubernium, albo od Wysokiéy Centalnéy skarbowéy Komissyi nadwornéy nastąpić. We Lwowie dnia 10. Marca 1813.

(Tu następuią podpisy.)

Wiadomości zagraniczne.

F r a n c y a.

Oto iest (*nadmieniona wprzeszłym Nrze Gazety naszéy*) mowa Prezesa Ciała prawodawczego do N. Cesarza N a p o l e o n a:

„N. Panie! Wierni Twoi Poddani, Deputowani Departamentów przy Ciele prawodawczém polecili nam, abyśmy nowe hołdy ich wdzięczności i wierności u podnóża tronu Twoiego złożyli. — Podczas, gdy ważne interessa polityczne trzymały Cie N. Cesarzu w takiéy odległości, byłeś zawsze myślóm ich przytomnym, a życzenia ich towarzyszyły okazałym dziełóm Twoim, których zaszczyt i niebezpieczeństwo dzieci ich dzieliły. Dziś, iak i wowczas zgadzaią się zupełnie wszystkie serca nasze z Twoiém, i należałoby powiedzieć że nasze tryumfy iedynie dla tego tylko wstrzymane zostały, ażeby dzielność charakteru W. C. K. Mości, obfitość pomocnych źródeł naszych, i ufność nasza położona w Osobie W. C. K. Mci tém iaśniéy się okazały. Tak N. Panie! Rozmaite Ludy tego rozległego Państwa, niegdyś obyczaiami i interessem rozdwoione, teraz zaś ziednoczone honorem i wiernością, ubiegaią się teraz tylko w gorliwości i przywiązaniu do Osoby Twoiéy. Odrzucaiąc wszelką myśl o pokoiu, któryby narodową sławę ich mógł splamić, nie szczędzą żadnych ofiar dla utrzymania nienaruszalności ziemi Francuzkiéy i Sprzymierzeńców Twoich N. Cesarzu, iako też téy przewagi, którą im nadać potrafiłeś, tudzież dla dobicia się chwalebnego i godnego Francuzów i W. C. K. Mości pokoiu. — Ciało prawodawcze szczęśliwém iest i wynosi się z tego, że iest tłómaczem tak wielkomyślnego Narodu, który da W. C. K. Mci pomoc tak nieograniczoną, iaką iest wdzięczność iego, którą wpaia w niego to wszystko, co tylko W. C. K. Mość dla dobra iego zamyślasz i wykonywasz. Zaiste, wielkie te postępy w rolnictwie i kunsztach, niezmierne roboty otwieraiące handlowi nowe drogi i zdobiące miasta nasze okazałemi pomnikami, utworzenie dobrze wyćwiczonéy i liczney

siły morskiéy, utrzymywanie systematu skarbowego, które będąc po dziś dzień bezprzykładném, godne iest służyć za wzór dla wszystkich wieków następnych; wszystko to są tylorakie dobrodzieystwa, które W. C. K. Mość Ludóm swoim wyświadczyłeś. Będziemy umieli wysławiać w Prowincyach naszych wszystkie te cuda, które w pośród naycięższych zatrudnień woiennych do skutku przyprowadzone zostały. Powiémy im, iż wszystkie potrzeby skarbu i woyska zapewnione są bez naymnieyszego nowego nakładu. Spokoyni względem obecności, nie lękamy się więcéy na przyszłość owéy burzliwéy małoletności, gdzie podział Władzy publicznéy i niepewność iéy upoważnienia zrządzały zawsze w pewnych czasach obawę rozruchów wewnętrznych. Porządek Rejencyi iest teraz tak mocno ustalonym, iak i następstwo tronu; a macierzyńskie serce czuwać będzie z wierną troskliwością nad Dziecięciem swoiém i ową wielką Rodziną, któréy Symbolem iest Monarchiia. Tak więc przywróconym będzie i poprawionym znowu drogi niegdyś Przodkóm naszym Rząd ten Opiekuńczy, a z nim wszystkie owe wspaniałe uczucia, które mu blasku przydały. Tak więc przygotowuią się dnie pokoiu pracami, mogącemi iak naylepiéy zapewnić użycie onegoż, tudzież usiłowaniami, które go wymuszą. Oby ten szczęśliwy związek między Panuiącym i Poddanymi iego utrzymał się na zawsze; oby był naydzielnieyszą siłą Państwa tego, nayzbawiennieyszym węzłem między Władzą i posłuszeństwem, i oby Ciała prawodawczemu zachowaną była sława zostania w téy mierze wzorem nayznakomitszym.“ *(Na to dał N. Cesarz Francuzów umieszczoną w przeszłym Nrze Gazety naszéy odpowiedź.)*

Według doniesień z Paryża pod d. 28. Marca, powrócił Dwór Cesarski d. 23. z Trianon i udał się nazaiutrz do St. Cloud.

Związki handlowe między Francyą i Ziednoczonemi Stanami Ameryki północnéy, staią się codziennie żywszemi. Amerykanie zawiiaią do portów Francuzkich na łekkich, prędko żegluiących statkach, przez co uchodzą zawsze baczności blokuiących okrętów Angielskich.

Gazeta Departamentu uyścia Wezery umieściła z Bremy pod d. 21. Marca co następuie: „Dziś i wczoray ogłoszono tu następuiące dwa rozkazy dzienne:

I. Jenerał brygady Baron Yvendorff przybędzie iutro d. 21. Marca do Bremy, i obeymie dowództwo w Departamencie uyścia Wezery, który zostaie w stanie oblężenia. Będzie miał równie zwierzchne dowództwo w moiéy główný kwaterze, gdzie się tylko ona znaydować będzie. — Wszystkie Władze Departamentu uyścia Wezery posełać maią Jenerałowi Baronowi Yvendorffowi codziennie rapporty, które ón od nich żądać będzie; maią oraz dopełniać tych rozkazów, które tenże Jenerał w imieniu moiém wydawać będzie. — Kommendant placu, Pułkownik żandarmerii, Dowodzca marynarki, i Dyrektor ceł maiący władzę nad korpusem strażników przeznaczonych do służby woyskowéy, obięci są ninieyszym dziennym rozkazem. W główné kwaterze w Ottenbergu d. 20. Marca 1813.

Jenerał dywizyi Dowodzca 32giéy dywizyi woyskowéy:

Carra St. Cyr.

II. W skutku rozkazu Jenerała dywizyi Barona Carra St. Cyr, naczelnego Dowodzcy 32giey dywizyi woyskowéy, zakazuie się ninieyszém mieszkańcóm miasta Bremy skupianie się po ulicach i zabawianie się na nich pod iakimkolwiek bądź pozorem; każdy iśdź ma za swoim interessem bez hałasu, przestępca zaś aresztowany będzie przez patrole, stawiony przed Kommissyą, i iako burzyciel spokoyności ukarany. Ci, którzy się ważą na mowy zmierzaiące do zaburzenia publicznéy spoykoności, zostaną aresztowani i przed Kommissyą woyskową stawieni. Wszyscy nakoniec, którzyby się poważyli nie zważać na prawa i przepisy Cesarstwa, ścigani i sądzeni będą iako buntownicy. Domy publiczne, iako to kawiarnie, oberze, szynki winne i piwne, na koniec wszystkie domy gdzie trunki przedaią, zamykane bydź maią o godzinie 9téy w wieczor. Po godzinie 9téy nie może nikt chodzić bez światła po ulicach. — Nakazuie się mieszkańcóm, ażeby na odezwę straży *qui vive*? odpowiadali *ami*, czyli przyiaciel. W Bremie d. 21. Marca 1813.

Jenerał brygady, zwierzchny Dowodzca

Baron Yvendorff.

Taż sama gazeta donosi pod d. 22. Marca: „Dywizya Jenerała St. Cyr nadciągnęła wczoray do naszego miasta; nadciągaiące z Pomeranii woyska zaymuią dziś stanowisko wskazane sobie na prawym brzegu

Wezery. — Potrzeba było tylko widzieć obadwa te korpusy dla przekonania dobrych naszych mieszkańców, iż Merkury Altoński i Korrespondenci z nad brzegów Elby mogli ich czasami oszukiwać. Tenże dziennik Merkury śmie twierdzić, iż Jen. Morand nad rzeką Steknitz iedną część woyska swoiego i dwa działa utracił. Zamiar dziennika tego, którego duch sprzeciwia się wprost mądrym zasadóm Rządu Duńskiego, nie mógł się iaśniey okazać. Od dawnego iuż czasu widziano, iż dziennikarz ten podżegał ogień rokoszu; a nawet i w tenczas, gdy woyska Króla, Pana iego, ciągnęły dla przytłumienia pierwszego wybuchnienia onegoż, patrzyła północna Europa ze zgorszeniem na usiłowania słabego i nikczemnego pióra, podięte w celu oszukania lichéy massy ludu i zbuntowania oneyże przeciw powszechnemu porządkowi i powszechnéy własności. Istotne te zdarzenia działy się nader blisko Hamburga, a zatém można było łatwo poznać się na oszukaństwie. Mieszkańcy Bergedorfu i Zollenspicker są świadkami niemocy tych kozaków, o których miano tak wysokie wyobrażenie. Wszyscy, którzy się do Francuzkich lub sprzymierzonych szeregów zbliżyli, przypłacili to swém życiem, gdy tymczasem niepewne ich wystrzały iedynie 5 ludzi i to lekko raniły. — Według listów, które do Bremy nadeszły, miała się rzecz daleko gorzéy, aniżeli Merkury Altoński opisuie. W rzeczonych listach zawarta iest ta wiadomość, iż Jenerał St. Cyr nadciągnął z małą tylko liczbą woyska do Bremy, chociaż ón na całéy drodzę ani iednego nie spostrzegł nieprzyiaciela, któryby go oprócz tego nie mógł był przymusić do śpiesznieyszego ciągnienia. Mamyż się dziwić tym kłamliwym doniesieniom, któremi się bawią próżniacy? Nie! Są one owocem głupstwa lub złości. Ależ ubolewać należy nad rozszerzaiącą ie Gazetą i nad Wydawcami, którzy ie umieszczaią. Przyydzie czas (a ten nie iest daleki) gdzie każdy nauczy się własnym kosztem swoim, iakie skutki ciągnie za sobą zapamiętałe srożenie się przeciw interessowi Narodów i Rządów.

Taż Gazeta donosi z Bremy pod d. 25. Marca, iż Francuzka dywizya Jen. Morand ciągnęła d. 25. Marca przez to miasto w celu zbliżenia się znowu ku Elbie i zaięcia stanowiska między Harburgiem i Lüneburgiem; za témże poruszeniem ma poyśdź także dywizya Jen. Carra St. Cyr.

Prowincye Illiryyskie.

W mieysce Jenerała dywizyi Hrabiego Bertrand, przeznaczonego na Dowodzcę woyska obserwacyynego zbieraiącego się pod Weroną, został Xiążę Abrantes (Marszałek Junot) jeneralnym Gubernatorem Prowincyi Illiryyskich mianowanym, i przybył d. 13go Marca do Tryiestu, gdzie zaraz obiął Rządy. — Dnia 23go Marca ziechał tenże Xiążę do Laybachu, gdzie go uroczyście przyięto.

Gminy wszystkich części Prowincyi Illiryyskich nie przestaią ofiarować N. Cesarzowi Francuzów dobrowolnych ieźdzców, koni i składek pieniężnych.

Szwaycarya.

Rząd Kantonu Graubündten wydał d. 6. Marca odezwę, którey wstęp iest następuiący: „Sam rzut oka na wszystko, co nas otacza, dostatecznym iest do przekonania każdego Szwaycara zdolnego czuć należycie, iż Oyczyzna iego doznaie szczególnieyszego szczęścia. Panuią w niey spokoyność, bezpieczeństwo osób, maiątków, i wszystkie błogosławieństwa pokoiu. Każdy, kto nie iest gotów wszystko, co tylko zdoła, poświęcić na utrzymanie trwałości stanu tego godnego zazdrości, nie wart iest tego szczęścia; niewart go każdy, kto przez nieprzezorne wystawianie zwodniczych widoków, lub wynurzanie namiętnych skłonności, poważy się pierwszą zapalić iskrę, którey dalsze rozniecanie mogłoby tylko ściągnąć na Kray spokoyny nieszczęsne skutki nowo-wzbudzoney żądzy stronnictwa, i skłonić umysły potężnych Mocarzy ku szkodzie Kraiu. Znaczna liczba poczciwych Szwaycarów nie zapomniała wprawdzie przeszłego dziesiątka lat, pełnego nieszczęść dla Związku Szwaycarskiego, iednakże znayduią się ieszcze słabe i lekkomyślne osoby."

Potém ostrzega Rząd, aby nie dawać łatwo wiary różnym wieściom i nie rozszérzać onychże, tudzież aby nie sądzić zuchwale o stosunkach politycznych i wypadkach woiennych; napomina oraz tenże Rząd do wiernego dopełniania obowiązków, przyiętych przez Związek Szwaycarski bez naruszenia neutralności; zapewnia nakoniec ze strony swoiey ścisły dozór i surowe postępowanie.

Landaman Szwaycarski powodowany wypadkami woiennemi w Północnych Niemczech, i w dowód wiernego przystąpienia Związku Szwaycarskiego do systematu stałego lądu, wydał pod d. 16. Marca uchwałę, w skutku

którey przywóz towarów osadniczych i wszelkich gatunków bawełny z Saxonii do Szwaycarii odtąd iest zakazany. Uchwała ta zastanie w swéy mocy do d. 1. Lipca i do dalszych urządzeń, które wyda natenczas Seym Szwaycarski.

Związek Reński.

Marszałek Marmont, Xiążę Raguzy, stanął d. 31. Marca w Frankforcie nad Menem. Tamże nadciągnęło znowu z Moguncyi 6000 woyska Francuzkiego.

Piérwszy bataliion kontyngensu Frankfortskiego wyruszył dnia 1go Kwietnia do Würzburga, a w kilku dniach wyruszy tamże drugi takiż bataliion.

Od dnia 20. Marca ciągną codziennie przez Strassburg i Moguncyę liczne hufce woyska, i przeprawiaią się przez Ren w celu udania się nad Wezelę.

Główna kwatéra 3go korpusu woyska, zostaiącego pod dowództwem Marszałka Ney, Xięcia Moskwy, znaydowała się dnia 29. Marca ieszcze w Würzburgu. Tegoż dnia spodziéwana tam była 1wsza, a nazaiutrz 2ga dywizya tegoż korpusu, które po odprawionym popisie maią się udać do Schweinfurtu i Münnensztadn.

Rada Drezdeńska wydała dnia 28. Marca następuiące obwieszczenie: „Ces. Rossyyski Jenerał dowodzący JW. Hrabia Winzingerode, chcąc dać dowód przyiacielskich i życzliwych uczuć swoich dla naszego miasta, zapewnia przez nas wszystkich mieszkańców onegoż bawiących się handlem i zarobkiem, iż spokoyny bieg handlu i zarobku przez obecność Ces. Rossyyskich wóysk bynaymniéy nie będzie przerwanym; owszem przyrzeka mu JW. Jenerał swoią opiekę i pomoc.“

Taż Rada wydała także przepisy względem żywienia woysk Rossyyskich.

Ostatnie wiadomości z Lipska, dochodzące do dnia 30go Marca, nie zawiéraią żadnych doniesień o poruszeniach wóysk. Donoszą tylko, iż woyska Saskie, które dotychczas do korpusu 7go należały, weszły d. 27. Marca do twierdzy Torgau, gdzie ie z radością przyięto.

Gazeta powszechna (*Allgemeine Zeitung*) zawiera następuiące doniesienia z Wittenberga pod d. 25. Marca: „Miasto nasze zostało niepodobną do wiary pracą, i gwałtownemi środkami wszelkiego rodzaiu (do których także wycięcie wszystkich drzew w około miasta i kilka tysięcy pni w lasach sąsiedzkich należą) tak daleco obwarowane, iż formalne oblężenie wytrzymaćby mogło. Załoga w mieście, po przedmieściach i na szańcu przedmostowym wynosi przeszło 10000 ludzi, i codzień ieszcze nadciągaią nowe woyska. Zdaie się, iż Francuzi chcą się w tém mieyscu nietylko utrzymać, ale nawet działać wstępnym boiem. Z początku zabrakło było żywności, a mieszkańcy darli się pomiędzy sobą o ciepły chléb komisny. Teraz przysposobiono dostateczne zapasy. Każdéy prawie nocy widać w okolicy łonę ognistą. Dnia 17. Marca spaliły się 3 domy gościnne na przedmieściu. Hufce Kozaków uwiiaią się około miasta i wpadaią często w nocy na przedmieścia. Dnia 19go Marca czynili Francuzi wielkie rozpoznawanie. Kozacy odpędzeni zostali z tego powodu o 2 mile, lecz pokazali się znowu nazaiutrz w okolicach naszych. Epidemiia, powiększaiąca się codziennie przez gorączki lazaretowe, nie iednego już człowieka o śmierć przyprawiła. Położenie mieszkańców iest zatém bardzo przykre. W nieiednéy nawet chacie stoi po 40 żołnierzów kwaterą.“

Xiążę Belluno (Marszałek Victor) znayduie się w Magdeburgu. Tamże ziechał także d. 21. Marca Wice-Król Włoski.

NN. Królestwo Sascy stanęli d. 3. Kwietnia w Ratyzbonie; w orszaku ich znayduie się także Poseł Francuzki Baron Serra.

Król Bawarski kazał utworzyć ieden pułk iazdy gwardyi narodowéy.

List z Berlina pisany d. 3. Kwietnia donosi, iż Jenerał Dörneberg, ktory pod Sandau (iak już z Gazety naszéy wiadomo) przeszedł za Elbę, spostrzegł posunąwszy się o kilka mil na przód korpus Francuzki ciągnący z Magdeburga, a przewyższaiący liczbą korpus iego, który tylko 2000 ludzi wynosi. Jenerał ten cofnął się zatém natychmiast nie wdaiąc się w potyczkę, a Francuzi nie ścigali go bynaymniéy. — Dnia 31. Marca przeprawił się także Ros. Jenerał Czerniszew wraz z korpusem pod sprawą Pruskiego Jenerała Borstel pod Gartau i Lenzen na Elbę.

Wiadomości z główney kwatéry Jenerała Hrabiego Wittgensteina donoszą, iż Francuzi pociągnęli z Saxonii ku Magdeburgowi. Tę twierdzę iako też i Wittenberg mieli Rossyanie opasać. Pod Wittenbergiem miało już przyyśdź do potyczki, która iednakże nie była stanowczą. Ochotnicy Berlińscy popisali się w niéy. Kozacy czynią

podiazdy aż pod Lipsk, który po odeyściu Francuzów wieczorem był oświeconym. — Kozacy przerywaią także związek między Magdeburgiem i Frankfórtem nad Menem.

Xiążę Meklenburski rozkazał, ażeby w Rostoku i Wismarze zniesionemi były wszelkie ograniczenia handlu i włożone na okręty sekwestry, i żeby ogłosić wolny handel z wszystkiemi Narodami, które woyny z Rossyą nie wiodą. — Tenże Xiążę nakazał utworzyć korpus piechoty i iazdy, i wydał z tego powodu odezwy.

Xięstwo Warszawskie.

Dziennik praw Xięstwa Warszawskiego zawiéra następuiący Wyrok Królewski wydany w Plauen d. 7. Marca 1813.

Fryderyk August

z Bożéy Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski &c. &c.

Na uczynione Nam przez Ministra Naszego Interessów Zagranicznych przedstawienie załączonego tu w odpisie wierzytelnym pro memoria z dnia 1go Lutego 1813, zawieraiącego przy zastrzeżeniu wzaiemności, ministeryalne oświadczenie Dworu Wiedeńskiego, iż Mieszkańcy Xięstwa Warszawskiego wszelką na nich przez następstwo naturalne, testament, legata, darowiznę lub innym podobnym tytułem w Monarchii Austryackiéy spadłą własność nabywać, i po uiszczeniu prawem przepisanych opłat i Abszossu, wolno wyprowadzać mogą; postanowiliśmy i stawimy: iż stosownie do powyższego na obustronném przychyleniu się gruntuiącego się i moc wyraźnego układu maiącego Aktu, Mieszkańcy Monarchii Austryackiéy nawzaiem wszelką na nich przez następstwo naturalne, testament, legata, darowiznę lub innym podobnym tytułem w Xięstwie Warszawskiém spadłą własność nabywać i po uiszczeniu prawem przepisanym Opłat i Abszossu, wolno wyprowadzać mogą. Dopełnienie i umieszczenie niniieyszego Dekretu w Dzienniku Praw. Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego zalecamy.

(Podpisano.) Fryderyk August

przez Króla:

Minister Sekretarz Stanu
Stanisław Breza.

Z Warszawy donoszą pod d. 3 Kwietnia co następuie:

Dnia 31 z. m. ziechał do téy stolicy JW. Łańskoy, N. Imperatora Wszech Rossyy Aktualny Tayny Radzca, Senator, Jenerał-Gubernator Xięstwa Warszawskiego, Prezes Naywyższéy Rady tymczasowéy, Kawaler Orderów St. Alex. Newskiego, Śt Równo-Apostolskiego Xięcia Włodzimiérza 2giéy klassy, Wielkiego Krzyża S. Anny 1wszéy klassy, i S. Jana Jerozolimskiego Komandor.

Tamże ogłoszono co następuie:

Jenerał-Gubernator Xięstwa Warszawskiego, Prezes Naywyższéy Rady, Aktualny Tayny Radzca i Senator Łańskoy, stosownie do naywyższego Rozkazu Jego Imperatorskiéy Mości, i do przepisów naczelnie kommenderuiacego woyskami Jenerała - Feldmarszałka, JO. Xięcia Michała Laryonowicza Goleniszczowa Kutuzowa Smoleńskiego, podaie do publiczney wiadomości w Xięstwie Warszaws., że N. Imperator wszech Rossyi, zaraz przy weyściu zwycięzkich wóysk swoich do Xięstwa Warszawskiego, nayłaskawiéy do wiadomości Narodu podać raczył prawidła umiarkowania, (któremi przewodniczyć się będą przy zaięciu tego Kraiu) względzie woyskowych przedsięwzięte. Stosownie do tego były wydane naysurowsze rozkazy względem przyiacielskiego obchodzenia się wóysk z obywatelami, a woyska przywykłe dystyngwować się na polu sławy, niemniéy dystyngowały się karnością, posłuszeństwem i sprawowaniem się swoiém. Obchodzenie się obywateli z woyskiem dowodzi ich wdzięczności za wspaniałomyślne przedsięwzięcia N. Imperatora. Z radością albowiem przyymowali oni wszędzie woyska Rossyyskie, i wszędzie zachowywali się i zachowuią spokoynie.

Teraz, gdy iuż większa część Xięstwa Warszawskiego iest zaięta, też same prawidła umiarkowania maią bydź użyte względem zarządzania onego cywilnie. — Zaięta woyskami ziemia potrzebuie dla własnego swego zachowania, dla pomyślności każdego obywatela w szczególności, dla ulgi ludowi, który ięczał pod wielorakami uciskami, a szczególnie z przyczyny wygórowanych podatków, by usunięta była anarchiia, ustanowione równe i nieobciążaiące pobory, i tém zabezpieczona powszechna spokoyność.

Dla doprowadzenia więc tego dobroczynnego, pożytecznego i wielkomyślnego celu, podobało się Nayłaskawszemu Monarsze naszemu ustanowić Naywyższą Radę, maiącą zarządzać Xięst. Warszawskiém. Tę Naywyż-

szą Radę składa ieden Prezes, ieden Vice-Prezes i trzech Radzców. Wszyscy są postanowieni bezpośrednio przez samego Nayiaśnieyszego Imperatora. Skutkiem tego, N. Imperator, przez swóy Naywyższy Ukaz wydany dnia 2go b. m. pod imieniem naczelnie kommenderuiącego Jenerała Feldmarszałka Xięcia Goleniszczowa Kutuzowa Smoleńskiego, wyznaczyć raczył Prezesem, Aktualnego Taynego Radzcę Senatora Łańskiego, Wice-Prezesem, Taynego Radzcę Nowosilcowa, Radzcami: Taynego Radzcę Wawrzeckiego, Aktualnego Sztatskiego Radzcę Xięcia Lubeckiego, a do Wydziału finansów zarządzaiącego teraz Dobrami Korony Króla Saskiego w Xięstwie Warszawskiém, de Colomba. — Radzie téy porucza się zarządzanie w Imieniu Jego Imperatorskiéy Mości wszystkiemi Prowincyami Xięstwa Warszawskiego, zaiętemi iuż przez nasze woyska, i temi, które na przyszłość zaięte zostaną.

Mieysce pobytu Rady naznacza się w Warszawie. A ponieważ nieodmienną iest wolą N. Imperatora, aby w zaiętych przez nas Prowincyach Xięstwa Warszawskiego ile możności uczynić ulgę ludowi, przeto Rada stosuiąc się do tego dobroczynnego zamiaru, i uważaiąc, że rozchód na woysko Xięstwa Warszawskiego zupełnie ustanie, za naypiérwszy mieć będzie obowiązek przyśpieszyć wywiedzenie się o podatkach, naybardziéy ludowi uciążliwych, i ograniczyć one tak co do obywateli mieyskich, wieyskich iak i rzemieślników. do takowéy proporcyi, ażeby wszystkie stany uczuły troskliwość Jego Imperatorskiéy Mości o ich dobro, a tém, równie iak przestaniem wybierania wszelkich rekrutów, przekonali się, iak wielka iest różnica między Oycowskiém urządzeniem, a takiém, które przymuszone było zabierać ostatek. Zgodnie ztém, co iuż podano do publiczney wiadomości, że będący do weyścia wóysk naszych porządek Rządu Cywilnego zostawia się nienaruszony, i teraz się potwierdza, że wszelkie Władze mieyscowe uważaią się za prawe, i zachowuią się przy teraźnieyszych swych prawach. Zaraz po tém uwiadomieniu otworzy się Naywyższa Tymczasowa Rada, o czém się osobno doniesie. Dań w Warszawie dnia 22. Marca / 3. Kwietnia 1813.

Na Oryginale podpisano:

Łańskoy.

Jenerał-Gubernator Xięstwa Warszawskiego i Prezes Naywyższéy Rady, podaie do publiczney wiadomości, że z liczby towarów, wprowadzenie których do Xięstwa Warszawskiego na mocy urządzeń tego Kraiu zabronione zostało, rezolwuie się, dadź pozwolenie na przywóz przez urządzone przy granicach Xięstwa Warsza: Komory i Zastawy, Cukru, Kawy i wszystkich innych Kolonialnych Towarów, z pobieraniem Akcyzy, według wartości onych, od każdego rubla po 15ście procentów. — W Warsz: d. 22. Marca (3.) Kwietnia.

Zastępca Prefekta Departamentu Warszawskiego wydał pod d. 29. Marca obwieszczenie zbiiaiące wieści rozsiewane o złym obchodzeniu się z Woskowymi pozostałymy w lazaretach, w którém między innemi tak się wyraża: „Wieści obruszaiące ludzkość, które rozchodziły się w Publiczności, podług doniesienia mego w gazetach Warszawskich z dnia 23. b. m. N. 24. tyczyły się tylko Lazaretu Austryackiego, który tak iak i Saski Lazaretem wóysk sprzymierzonych pospolicie iest mianowanym. — Wieści te przesadzone czczemi i płonnemi okazały się, a roznoszący ie zasłużoną naganę i napomnienie otrzymali. — Nie mogłem odmówić Dyrektorowi szpitalu Austryackiego świadectwa publicznego, że czynił wszystko to, co od niego zależało, aby cierpiąca ludzkość ulgę i pomoc miała."

Daniia.

Z Kopenhagi dnia 27. Marca. — Xiążę Sergiiusz Dolgoruki, Ros. Jenerał-Porucznik i Kawaler orderu W. Kryża S. Anny, przyiechał tu d. 23. b. m. z ważnemi zleceniami w interessach woiennych, i miał iuż kilka audyencyi u Króla. Posłany ón iest do Dworu Duńskiego od N. Cesarza Rossyyskiego z ostatniéy główney kwatery tegoż Monarchy, będącéy w pobliskości Kalisza, i myśli się tu bawić czas nieiaki. Wyprawiaią tu codziennie uczty dla tego Xiążęcia liczy ón pięćdziesiąt i kilka lat, był dawniéy Posłem, a w teraźnieyszéy woynie dowodził 15ma pułkami iazdy w bitwie pod Kaługą, którą Rossyanie z Królem Neapolitańskim stoczyli.

Dnia 23. b. m. zdięty został w skutku rozporządzenia Królewskiego sekwestr ze wszystkich okrętów, stoiących koło zachodnich brzegów Holsztyńskich. — Tegoż samego dnia przybył tu Porucznik Fischer z Norwegii i przywiózł wiadomości o brygu naszym, który przypłynął do Anglii. Przyięto tam-

że Officerów naszych znaywiększą grzecznością i proszono ich do naypierwszych domów. Porucznik Fischer popłynął znowu z depeszami do Anglii. Wczoray posłanym był do Angielskiego Admirała Murrey Kapitan Uldale z zapytaniem, czy odebrał iuż rozkaz nie zabierania więcey okrętów Duńskich. Admirał ten miał odpowiedzieć, iż nie ma ieszcze tego rozkazu, ale spodziewa się go otrzymać wraz z depeszami, w skutku których przybędzie po przyiacielsku do zatoki Kopenhagskiey.

Na ostatnim balu maskowym, wystąpiły prawie wszystkie Damy nasze w narodowym ubiorze Rossyyskim. — Stawią tu u nas 10 za 1, że pokóy z Angliią w 14tu dniach ratyfikowanym będzie.

Naynowsze Wiadomości.

W Gazetach Berlińskich czytamy następuiące dwa artykuły:

Z Lenzen donoszą pod d. 3. Kwietnia co następuie: „Od dwóch Officerów Pruskich przeieżdzaiących właśnie w tey chwili, odebraliśmy tę wesołą i ważną dla ziednoczonego Rossyysko - Pruskiego woyska wiadomość, iż korpus Francuzkiego Jenerała Morand wynoszący 2 do 3000 ludzi, złożył broń w okolicach Lüneburga; raniony Jenerał Morand wpadł z 200ma Officerami, 12ma działami i 3ma chorągwiami (między którymi znayduią się także iedna Saska i iedna kohortów) w ręce zwycięzców, których siła składała się tylko z 1go bataliionu Wschodnio - Pruskiego pułku, 1go bataliionu Rossyan, 2 szwadronów huzarów Pruskich i 1go pułku Kozaków. Lüneburg iest szturmem zdobyty, iednakże samo miasto nie doznało przy tem żadney szkody."

Z Lipska donoszą pod d. 1. Kwietnia co następuie: „Dnia wczorayszego o godzinie 10tey wieczorem weszli tu pierwsi Rossyanie w liczbie 30tu ludzi. Szukali oni Francuzów i oddalili się wkrótce. Dziś w południe przybyło tu około 100 ludzi, którzy pociągnęli do Halli. Mówią, że główny korpus pod Jenerałem Winzingerode dzisiay tu ieszcze przybędzie. Słychać tu o układach, w skutku których Król nasz powrócić ma wkrótce do Drezna."

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie dnia 31. Marca do 4. Kwietnia 1813.

Dnie	Czas postrzeżenia	Barometr.	Ciepłomierz Reaumura.	Wilgociomierz.	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
31	Wsch. Słońc.	28, 2, 7.	† 0, 5.	78, 00.	Po. Po. W. słaby	gęste chm. śnieg.
	2. po potud.	28, 2, 2.	† 3, 7.	86, 33.	Po. Z. słaby	pochm. deszcz.
	10. w nocy	28, 2, 3.	† 3, 7.	88, 76.	Po. Z. słaby	pochm. deszcz.
1	Wsch. Słońc.	28, 1, 8.	— 2, 8.	86, 95.	Po. Po. Z. słaby	chmury.
	2. po połud.	28, 1, 2.	† 10, 6.	61, 90.	Po. Z. średni	iasno.
	10. w nocy	28, 0, 10.	† 4, 3.	70, 95.	Po. słaby	pogoda.
2	Wsch. Słońc.	28, 0, 8.	† 2, 3.	77, 80.	Po. Po. W. słaby	iasno.
	2. po połud.	28, 0, 4.	† 13, 7.	56, 09.	Po. Po. W. słaby	iasno.
	10. w nocy	28, 0, 5.	† 7, 2.	67, 42.	Po. Po. W. mocny	iasno.
3	Wsch. Słońc.	28, 0, 7.	† 2, 3.	75, 42.	Po. Po. W. mocny	rzad. chm.
	2. po połud.	28, 1, 3.	† 9, 3.	69, 14.	Po. Po. W. średni	pogoda.
	10. w nocy	28, 1, 7.	† 3, 3.	65, 52.	Po. Po. W. mocny	pogoda.
4	Wsch. Słońc.	28, 1, 3.	† 1, 2.	65, 52.	Po. W. mocny	iasno.
	2. po połud.	28, 1, 6.	† 8, 6.	58, 19.	Po. Po. W. średni	iasno.
	10 w nocy	28, 1, 7.	† 2. 5.	65, 52.	Po W. mocny	pogoda.